



*"An ban pet podgan, vija vaja ven."*

- ameriški tajni agent ustanovitelju Wikileaks preden mu je dal eno okrog kepe

*"Ne lažite nas."*

- napis pod majico nogometaša, ki je zabil gol in napis usmeril proti VIP tribuni s politiki

*"Koncept vseh treh citatov v tem besedilu je odtujen pokojnemu Marku Zorku."*

- redni bralec besedil g. Zorka, ko je ta še bogatil slovenski publicistični prostor

Ja, težko je reči, kdo je bil bolj vesel. Mediji, ki so ob razkritju diplomatskih mnenj in subjektivnih ocen dobili prijetno senzacionalno temo za kakšen slab mesec, ali politiki, ki jih depeše oziroma *kabli*

ne omenjajo. Mogoče je na svoj bizaren način vesel tudi Assange, ki je v tem trenutku verjetno eden najbolj osovraženi ljudi znotraj establišmenta, upajmo da po binladnovsko skrit v kakšni gori a la Tora Bora, če ne gori, pa vsaj luknji.

(Revolucionarni) Wikileaks, ki se je v tem tednu dokončno in z debelimi črkami vpisal v zgodovinske bukve, je poskrbel za svojevrsten škandal, ki mu je v nekaj dneh prinesel kopico izjemno vplivnih sovražnikov vseh vetrov.

V redkih državah se z razkritjem ne obremenjujejo preveč, medtem ko so v drugih razkritja

glavne teme dnevnega časopisja in ostalih medijev. Med slednje sodi tudi Slovenija, kjer je neka dotična depeša (kako pozorno ste prebrali vse ostale?) sprožila neverjeten vik in krik – tako na strani medijev, občanov in občank, opozicije, skratka povsod – tudi na republiškem olimpu, pri g. predsedniku.

Seveda se je po večini trobilo kar v isti rog, kar je pri nas lepa navada (se spomnite razbitega pročelja parlamenta?), vsak politik je želel pristaviti piskerček k vsesplošnemu zgražanju nad dejanji premierja Pahorja in potegniti kakšno dodatno odstotno točko pri naslednjem barometru priljubljenosti. Pri trobljenju zaenkrat ni izostala večina *najbolj branih/gledanih* medijev, katerih glavna briga je bilo navajanje detajlov iz depeše, nato mnenja MZZ, opozicije in pozicije, kakšnega (ne)povezanega poslanca, Pahorja in na koncu še veleposlaništva ZDA, pa imamo prispevek, a ne, zdaj pa na malico za pet evrov. Še kaj sladkega, gospoda?

(Na tem mestu seveda opravičilo vsem, ki so predstavili še kakšen vidik te zadeve in jim tukaj delamo krivico, hkrati pa se povsem nespametno in začetniško izpostavljam očitkom "Kaj pa oni, nemarni pisec, ki ne bereš vseh medijev", "Mi smo pisali ...".)

Če potem medijem oprostimo njihovo držo, ki jo – žalibog – povzročajo predvsem pritiski kapitala v obliki novinarjev na s. p. in podobnih *nižjamo-stroške* fintic, je do državljanov neverjetno podcenjujoča ali hipokritska drža politikov. Vsesplošno zgražanje ob objavljenem besedilu namreč dokazuje troje: prvič, gre za eksplicitni politični marketing, drugič, gre za olepševanje lastne pozicije (jaz Tarzan, on lopov) in tretjič, gre za resno sprenevedanje.

Ko ubijajo več muh na en mah namreč politiki vseh barv in svetovnih nazorov pozabljajo, da so objavljene depeše le nastavile ogledalo sodobni politiki oziroma boljše anti-politiki. Od kdaj, dame in gospodje, "politika" ni en sam dil, kravja kupčija, ali če hočete dogovor raznih baronov za zaprtimi vrati, medtem ko se tlačani igramo demokracijo?

Kako lahko katerikoli poslanec, minister, diplomat ali bivši visoki predstavnik v ZN trdi, da je takšno ali drugačno dogovarjanje oziroma *dilanje* neobičajno in obsojanja vredno in da ga ne prakticira (pustimo ob strani, da je včasih verjetno tudi obče koristno)? Povsem jasno je, da v anti-politiki že dolgo ni več prostora za argument, konsenz in druge potencialno pozitivne lastnosti politike, temveč prevladujejo usluge, povratne usluge, vezani posli, pozicija moči, prodajanje podpore ... Namesto da bi gledali v tla so se delali zaprepadene!

Prispeval Igor Ranc

Sobota, 04 December 2010 11:19

---

Samo od sebe se izpostavlja bistveno vprašanje: kdo je tu naiven? Novinar, ki se je očitno rodil včeraj in mislil, da današnja politika ni ena sama kravja kupčija; politik, ki meni, da bo z distanciranjem od depeše (in svojega siceršnjega delovanja, ups!) pridobil politične točke, ali državljani, ki nasede najprej prvemu, potem pa še drugemu, na koncu pa gre na referendum o RTV? Morda pisec teh vrstic, ki misli, da se lahko sploh kaj spremeni ter si povsem narobe predstavlja politiko?

Če smo že v formi z vprašanji: kako torej med politiki ločiti zrnje od plev? Roke gor, poštenjaki, vi ste tisti, na katere čakamo. Še zadnji oklepaj z zaklepajem: (poštenjak ni enako kleni populist).